

ønskeligt, at der aabnes Adgang til Omstødelse af saadanne Ægteskaber, saafremt det ikke kan skønnes forsvarligt at lade dem blive bestaaende. Omstødsessag bør dog efter Justitsministeriets Opfattelse alene kunne anlægges af det offentlige, idet det i det væsentlige er Samfundshensyn og ikke Hensynet til de paagældende Parter selv, der begrundet de foreslaaede Regler.

I Overensstemmelse med det anførte foreslaas § 42, 4de Stykke, udvidet til ogsaa at omfatte § 10, saaledes at Bestemmelsen, hvorefter det offentlige kan anlægge Sag til Omstødelse af et i Strid med § 13 indgaaet Ægteskab, naar det ikke skønnes forsvarligt at lade det blive bestaaende, finder tilsvarende Anvendelse paa Ægteskaber, der er indgaaede i Strid med Reglerne i § 10.

Til § 5.

Den foreslaaede Ændring i Lovens § 10, der medfører, at der fremtidig vil kunne meddeles en Person, der er i højere Grad

aandssvag, Tilladelse til at indgaa Ægteskab, nødvendiggør en Ændring i Lovens § 43, saaledes at det fastslaas, at et med Tilladelse i Henhold til denne Bestemmelse af en saadan Person indgaaet Ægteskab ikke kan omstødes i Medfør af § 43. —

Endnu bemærkes, at man har overvejet, om der i Forbindelse med den foreslaaede Ændring af Ægteskabslovens § 10 kunde være Anledning til ved en Ændring af Lovens § 63 at udvide Adgangen til at opnaa Skilsmisse paa Grund af sjælelige Abnormtilstande hos Ægtefællen; man har dog — i Overensstemmelse med en fra Retslægeraadet modtaget Erklæring — ikke fundet tilstrækkelig Grund hertil.

Til § 6.

Den foreslaaede Ændring skyldes, at Afgrænsningen mellem Sygdommens lettere og sværere Former efter Retslægeraadets Henstilling bør ske som ved § 10 foreslaaet.